

МЕДИА МОНИТОРИНГ

22 ЮЛИ 2019 г.

Член на:

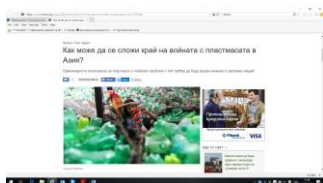

Източник: Investor.bg

Заглавие: Как може да се сложи край на войната с пластмасата в Азия?

Прекомерното използване на пластмаси е глобален проблем и той трябва да бъде решен именно в световен мащаб

Линк: <https://www.investor.bg/drugi/338/a/kak-moje-da-se-sloji-krai-na-voinata-s-plastmasata-v-aziia-285984/>

Текст: Конфликтът, който сега бушува в световната система за рециклиране, печели много по-малко внимание от търговската война. Тази битка е добра илюстрация на напрежението между развиващите се икономики и богатия свят и по-широката тенденция към деглобализация, която те носят, пише Nikkei Asia Review.

През 2018 г. Китай забрани вноса на редица видове пластмасови отпадъци, като доброволно се отказа от позицията си на световен лидер в рециклирането. Търговията с пластмаси бързо се премести на друго място, предимно в Югоизточна Азия. Страни със съществуващи сектори за рециклиране като Тайланд и Малайзия внезапно бяха затрупани с контейнери, пълни с отпадъци.

Последва ожесточена политическа реакция. Местните предприятия за рециклиране често внасят отпадъци, преработват каквото могат, преди да изхвърлят или изгорят останалите, създавайки безброй екологични проблеми. В средата на юли Индонезия стана предната страна, която върна доставките с отпадъци, изпращайки 210 тона обратно в Австралия.

Други лидери в тази индустрия предприеха подобни стъпки, като най-запомнящо се на президента на Филипините Родриго Дутерте. През май той върна десетки контейнери в Канада, като първоначално заплаши да изхвърли материала пред канадското посолство в Манила.

Всичко това се отразява на нарастващата загриженост на обществото относно световната екологична криза, подхранвана от избягването на употребата на пластмаса и нарастващото замърсяване. Глобалното производство на пластмаса наистина нараства и изглежда, че ще продължи да се движи в тази посока. Светът е произвел около 300 млн. тона пластмасови отпадъци през 2015 г., показват проучвания, като количествата почти са се удвоиха през последните две десетилетия. Екологичните

групи се опасяват, че обемът на пластмасовите отпадъци може да се удвои отново до 2030 г.

През 1991 г. Лорънс Самърс пише своята известна бележка, докато заема длъжността на главен икономист на Световната банка, според която, токсичните отпадъци трябва да се изпращат в страните от Третия свят, където биха могли да бъдат преработени по-евтино и ефективно. По-късно Самърс твърди, че се е пошегувал, но в крайна сметка се стига до възприемането, че по-богатите страни са политически неморални и екологично безчувствени - виждания, които лежат в основата на обществения гняв, който сега преминава през голяма част от Югоизточна Азия.

За да бъдем честни, в този случай тези възприятия са поне частично точни. Правителствата в страни като Канада и Австралия традиционно не обръщат особено внимание на отпадъците, които изпращат в чужбина. Рециклираните материали се търгуват чрез сложни вериги от посредници и не се регулират добре. Правителствата в Югоизточна Азия твърдят, че имат малък контрол върху това, което получават. Вместо чист пластмасов материал за рециклиране, Индонезия заяви, че контейнерите, изпратени обратно в Австралия в средата на юли, са били пълни с електронни отпадъци и други токсични видове боклуци.

„Пластмасовите“ сблъсъци може скоро да се влошат.

Наскоро бяха приети нови глобални правила за пластмасите съгласно Конвенцията на Обединените нации, приета в Базел - договор, уреждащ световната система за отпадъци, ратифициран от близо 200 държави, без САЩ. Влизайки в сила през 2021 г., регулациите ще дадат на страните получатели по-голям контрол върху отпадъците, които получават.

Защитниците на околната среда продължават да забраняват вноса с надеждата да принудят правителствата в по-богатите страни да действат и да тласкат компаниите от хранително-вкусовата промишленост и потребителския сектор да намерят алтернативи.

Подобно крайно третиране може да е необходимо, но далеч не е ясно, че наличието на повече забрани, а с тях и допълнително унищожаване на световната система за рециклиране, всъщност ще се окажат точният вариант.

За да работят обаче, тези мерки трябва да бъдат балансирани чрез инвестиции в местни съоръжения за рециклиране.

Създаването на кръгови системи, в които всички отпадъци, произведени от богатите държави, остават в рамките на техните граници, вероятно ще бъдат непрактични, поне в краткосрочен план. Вместо това по-богатите замърсяващи нации трябва да действат разумно, за да помогнат на нововъзникващите рециклиращи компании да „почистят“ своята търговия чрез споделяне на технологии за рециклиране.

Оставяйки политиката настрана, пътят към решаването на много от тези проблеми включва ясни административни и управленски действия. Контролът върху индустрията за рециклиране в Югоизточна Азия често е слаб. Малайзия вече е забранила вноса на

пластмасови отпадъци, но изглежда, че изпълнението не се прилага и наблюдава. С по-доброто регулиране, подобреното управление и по-модерни технологии няма причина търговията с отпадъчни пластмаси да не продължи да работи. Най-важното обаче е по-богатите страни да спасят настоящата глобална система за рециклиране, като помогнат на тези, които вършат мръсната работа в чужбина.

Югоизточна Азия също така трябва да инвестира в своите съоръжения за отпадъци и рециклиране поради вътрешни причини, тъй като най-голямото производство на пластмаси е именно в този район, а потреблението на продукти от такъв характер продължава да расте сред тези страни.

Ако Югоизточна Азия изцяло затвори вратите си за пластмасите, съществува и риск голяма част от отпадъците по света просто да се насочи в друга посока – към други части на Азия или Африка.

Ако не се предприемат действия, спорът за пластмасите не само ще влоши сериозно отношенията между по-богатите и по-бедните нации, но и ще изостри бъдещите глобални екологични спорове, особено на фона на проблемите, свързани с изменението на климата.

Прекомерното използване на пластмаси е глобален проблем и той трябва да бъде решен именно в световен мащаб.

Източник: Money.bg

Заглавие: Първа копка на компостираща инсталация в Свиленград

Линк: <https://e-svilengrad.com/2019/07/18/%D0%BF%D1%8A%D1%80%D0%B2%D0%B0-%D0%BA%D0%BE%D0%BF%D0%BA%D0%B0-%D0%BD%D0%B0-%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D0%BF%D0%BE%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%80%D0%B0%D1%89%D0%B0-%D0%B8%D0%BD%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BB%D0%B0%D1%86/>

Текст: Първа копка на компостираща инсталация за разделно събрани зелени и биоразградими отпадъци за територията на община Свиленград бе направена днес край Свиленград, в местността Деветте чуки. След църковното освещаване от архиерейския наместник отец Константин, първата копка направиха кметът инж. Георги Манолов, ръководителят на проекта инж. Иванка Димитрова и координаторът Светлана Динкова.

В приветствието си към гостите на церемонията кметът инж. Георги Манолов отбеляза важноста на проекта за здравето на хората, чистотата на природата и размера на таксата битови отпадъци.

Този проект е част от цялостен процес за превръщането на Свиленград в по-чисто място за живеене, каза той. Процесът започна много по-рано с рекултивирането на старото депо за битови отпадъци, с разделното събиране на отпадъците, с изграждането на екокътове. Настоящият проект вече е по-висока степен на действие и мислене в тази сфера. Тук зеленият отпадък ще бъде превръщан в краен продукт компост за наторяване или това е т.нар. кръгова икономика и показва идеята на общината за оползотворяване на отпадъците. Видяхме от примера на италиански общини, че те са постигнали това за 10 години, важното е да има постоянство. Този проект е тежък и реализацията му няма да е лесна, но аз вярвам в екипа и му пожелавам успех, завърши инж. Манолов.

Очаква се експлоатацията на компостиращата инсталация за Община Свиленград да доведе до намаляване на общото количество депонирани битови отпадъци на Регионалното депо в Харманли от 7 796 тона на година до 4 921 тона, а общото количество на депонираните биоразградими битови отпадъци от 5 110,78 тона на година да намалее до 3 325,63 тона.

На общински терен от 12 дка ще бъде изградена и въведена в експлоатация модерна инсталация за компостиране на разделно събрани зелени и биоразградими битови отпадъци с капацитет 3 000 тона годишно. Тя ще обхваща всички населени места на общината и ще обслужва население от 22 500 души. В обекта ще се обособят площадка за приемане на биоотпадъците, където те ще бъдат раздробявани и смесвани, и площадка за зреене на отпадъка. Ще бъде изграден навес за стационарно

барабанно сито и склад с навес за съхранение на готовия компост. Ще се изгради офис с оборудване. Районът ще бъде ограден с ограда с портална врата. Ще се постави осветление и видеонаблюдение. Ще се оформи паркова зона. Съпътстващата инфраструктура към инсталацията включва изграждане на довеждащ път, поставяне на електрозахранване с трафопост, изграждане на помпена станция и напорен водопровод.

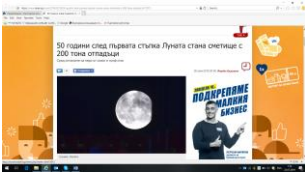
Официалната церемония се организира по проект „Изграждане на компостираща инсталация за разделно събрани зелени и биоразградими отпадъци-Свиленград“, Договор за безвъзмездна финансова помощ № BG16M1OP002-2.005-0010. Той се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма „Околна среда“ 2014-2020 г., съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския фонд за регионално развитие. Бенефициент е община Свиленград. Общата стойност на проекта е 3 564 395,85 лева, от които от Европейския фонд за регионално развитие 2 284 730,03 лева и национално съфинансиране 403 187,65 лева. Съфинансирането от Община Свиленград е 876 478,38 лева. Срокът на изпълнение е 24 месеца.

Източник: Днес

Заглавие: 50 години след първата стъпка Луната стана сметище с 200 тона отпадъци

Сред останките са перо от сокол и голф стик

Линк: <https://www.dnes.bg/rusia/2019/07/20/50-godini-sled-pyvata-stypka-lunata-stana-smetishte-s-200-tona-otpadyci.417075>

Текст: 50 години след първата стъпка на човешки крак на Луната, равмосметката от нашето влияние на спътника ни е стряскаща: над 200 тона скрап и отпадъци са оставили всичките мисии до момента, съобщава "Гардиън", цитиран от bTV.

Въпреки че преди дни вторият човек, стъпил на Луната, Бъз Олдрин описа лунната повърхност като "величествена пустош", в момента там се намират предмети, на които никога не е било отредено да се върнат у дома.

В лунното сметище в момента има перо на сокол, стик за голф, цели 96 торби с човешки отпадъци, алуминиева фигура, работи, части от космически кораби и т.н.

Най-тежките предмети са останките от ракетите "Сатурн", разбити кораби, както и голям брой модули, изстреляни от Съветския съюз. На Луната обаче има останки от работи от целия свят - Япония, Германия, Китай и Индия.

Дори стикът за голф си има своята интересна история. Оказва се, че той е бил използван от Алан Шепърд - първият американец в Космоса и петият човек стъпил на Луната. Астронавтът се опитал да поиграе голф по време на мисията "Аполо 14".

Освен това на спътника ни се намират 12 чифта обувки, сто банкноти от по 2 долара и позлатена маслинова клонка, която била занесена от Нийл Армстронг като символ на мира.